

REGISTERED - B. 1481

॥ श्री ॥

आत्मानंद प्रकाश.

पुरतक ४ थु

सं. १८६२ना आचण्थी १८६३ना अषाढ सुधी. अंक १२

“ सेव्यः सदा श्रीगुरुकल्पवृक्षः ”

स्रग्धरावृत्तम्.

धर्मानन्दं विगन्वन् जगति जनगणे भव्यतानन्दयुक्ते
विद्यानन्दं विनोदै निजहृदि वितरन् वाचकानां विशेषात् ।
भावानन्दं गुरुणां पदकमलयुगे भासयन् भक्तिभाजाम्
आत्मानन्दप्रकाशः प्रसरति भुवने वीरभानुप्रभावात् ॥

प्रगट कर्ता.

श्री आत्मानंद सभा, लावनगर.

तंत्री

भोतीयंद अधवल शाह.

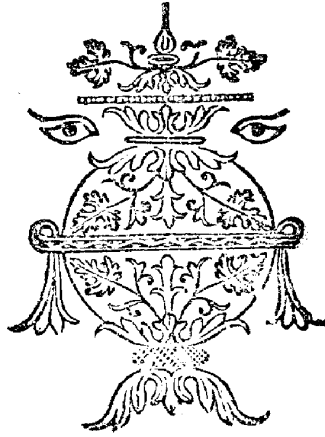
वीर संवत् २४३३.

आत्म संवत् ११-१२

वार्षिक मूल्य रु. १०.

पोष्टल चार अनि.

लावनगर—धी “ विद्या विनय ” प्रिन्टींग प्रेसभां
शाह पुद्गोत्तमदास गीगाबाहये छाथुं.

શ્રી આત્માસંમજ્જેન જ્ઞાનમંદિર
નરસિંહજીનીગણ, વડોદરા

॥ वार्षिक विषयानुक्रमिका ॥

नं०	विषय.	पृ०
१	वर्षारंभे भांगटय स्तुति....	१
२	गुरु स्तुति.	२
३	नवनि वर्षारंभ....	३
४	आपत्ती धार्मिक स्थिति....	६
५	चिन्तामणी.	११, ४७, २४६, २७०,
६	नैन सौम्य संस्कार.	१२, ६२, ८३, १५५, २१३, २२७, २६६,
७	सत्य विषे विवेचन....	१७
८	अध्यात्मलोकेन..	२०, अंक १००ता टाइटल ३५२
९	वृत्तांत सञ्चल..	२६, ५७, ८६, १२३, अंक १००ता टाइटल ३५२,
१०	प्रभु स्तुति...	२६, १४६, २२१, २४५, २६६,
११	उपदेश पद....	२६,
१२	समकित....	३०, ७८, १८८,
१३	ध्यान विलास	३६
१४	गुरु आह्वानता	४४
१५	वैराग्य पञ्चशी....	५३,
१६	परिग्रह पीडा.....	५५,
१७	नैन श्रेष्ठश्रुतिस्तुं कर्तव्य..	६६,
१८	कर्म भूलादय	७१, १८८, २४३,
१९	भक्त्याग अने प्रशमरति	७२, ८६,
२०	योगीजननुं माध्यस्थ्य.....	७७,
२१	बेह ज्ञानशी लव पारतः..	८५,
२२	पांयकदयी साधुश्रोतुं वर्णन	१०१, १२६,
२३	जन..	१०८,
२४	अक्षय्य प्रकाश....	११३, १८४, २१६, २८८

૨

૨૫	આત્મજ્ઞાન વિનાનિ ક્રિયાથીશુ?... ..	૧૧૬,
૨૬	તત્વસ્મરણુ.	૧૨૫,
૨૭	શ્રદ્ધા.	૧૩૦,
૨૮	પાંચમી જૈન શ્વેનાંબરકોન્કર-સ... ૧૩૭, ૧૭૩, ૧૭૪,	
૨૯	સિદ્ધ સૂરે પ્રખંધ... .. ૧૪૪, ૧૪૯ ૨૦૫, ૨૩૦,	૨૬૧,
૩૦	જગતમાંનું નીતિમય શાસન.. ... ૧૪૬, ૧૬૩,	
૩૧	આર્ય. ૧૫૯, ૨૧૦,	
૩૨	માનપત્રનો મેળાવડો. ૧૬૯.	
૩૩	મુનિરાજ હંસવિજયજીનું ભાષણ.. ... ૧૯૦,	
૩૪	સન્માન મહોત્સવ.... ... ૧૯૩,	
૩૫	ચૈત્ર વર્ષારંભે માંગલ્ય સ્તુતિ ૧૯૭,	
૩૬	મેળાવડો. ૨૨૦,	
૩૭	અક્ષય તૃતિયા.... ... ૨૨૨.	
૩૮	વાસ્તુયાને પ્રવેશ મહોત્સવ. ૨૩૭,	
૩૯	અમારો મહાન પ્રયાસ... .. ૨૪૧,	
૪૦	બોધાષ્ટક... .. ૨૪૫, ૨૬૯,	
૪૧	યતિવર્મ અને આવક વર્મનો સંવાદ.. ... ૨૫૧, ૨૭૪,	
૪૨	કેળવણી એટલે શું? ૨૫૮,	
૪૩	સમુદ્ર તટપરના વિચારો.... ... ૨૭૯,	
૪૪	વર્તમાન સમાચાર. ૨૯૩,	

દોહરો.

આત્મવૃત્તિ નિર્મલ કરે, આપે તત્ત્વ વિકાશ;
આત્માને આરામ દે, આત્માનંદ પ્રકાશ.

પુસ્તક ૪ થું. વિક્રમ સંવત ૧૯૬૨—શ્રાવણ. અંક ૧ લો.

વર્ષારંભે માંગલ્ય સ્તુતિ.

અનુષ્ટુપ્.

૧ આત્માનંદમયો જીયાદાત્માનંદ વિધાયકઃ ।
આત્માનંદ પ્રકાશાય હ્યાત્માનંદધરો જિનઃ ॥ ૧ ॥
ચતુરોતિશયાન્ તન્વન્ ચતુર્ધા ધર્મપાદિશન્ ।
ચતુર્થેઽભિનવે વર્ષે જિનોઽસ્તુ મંગલપદઃ ॥ ૨ ॥

૧ ભાવાર્થઃ—આત્માના આતંદથી વ્યાપ્ત, આત્માના આતંદને આપનાર અને આત્માના આતંદને ધારણ કરનાર શ્રી જિન ભગવાન આત્માનંદનો પ્રકાશ કરવાને માટે જય પામે. ૧.

આર અતિશયને વિસ્તારનાર, દાન, શીલ, તપ અને બાવ રૂપ આર પ્રકારના ધર્મને ઉપદેશ કરનાર શ્રી જિન ભગવાન આ આત્માનંદ પ્રકાશના નવીન ચોથા વર્ષમાં મંગલદાયક થાઓ. ૨.

૨

આત્માનંદ પ્રકાશ.

શાર્દુલવિક્રીમિતમ્.

૧યદ્બોધામૃત વર્ષણેન બહવઃ સદ્બોધિવીજં ગતાઃ
 યચ્ચારિત્ર વિલોકનેન બહવશ્ચારિત્રભાજોઽભવન્ ।
 યેનાસ્માત્સમનૂદ્ધૃતા ભુવિ જ્ઞાતાઃ સંસારવારાંનિધેઃ
 સ શ્રી વીરજિનેશ્વરો વિજયતાં શ્રી ધર્મકલ્પદ્રુમઃ ॥ ૩ ॥

ગુરુસ્તુતિ.

અનુષ્ટુપ્.

૧ભારતે ગીતયશસાં સંપ્રાપ્ત સ્વર્ગ સંપદામ્ ।
 વિજયાનંદમૂરીણાં ચરણૌ પ્રણિદધ્મહે ॥ ૧ ॥
 ૨વિહારૈરુપદેશૈશ્વ ધર્મ જ્ઞાનવિવર્ધનમ્ ।
 વિજયાનંદમૂરીણાં શિષ્યવૃંદમુપાસ્મહે ॥ ૨ ॥

હરિગીત.

છો દેવના પણ દેવ જિનવર શાંત રૂપ ૧સુધાનિધિ,
 ૨શ્રુતવંત સદ્ગુણ સાર સુંદર રૂપ ૩શર્મ મહોદધિ;

૧ જેમના બોધરૂપ અમૃતની વૃદ્ધિથી ધણા લોકો બોધિબીજને પામે-
 લા છે, જેમના ચારિત્રને જોઈને ધણા પુરુષો ચારિત્રધારી થએલા છે અને
 જેમણે પૃથ્વીમાં આ સંસારરૂપ સમુદ્રમાંથી ધણાનો ઉદ્ધાર કર્યો છે એવા
 ધર્મના કલ્પવૃક્ષરૂપ શ્રી વીર ભગવંત વિજય પામે. ૩

૨ આ ભારત વર્ષમાં જેમનું યશ ગવાય છે અને જેમણે સ્વર્ગ લોકની
 સંપત્તિ પ્રાપ્ત કરેલી છે એવા શ્રી વિજયાનંદસૂરિના ચરણનું અમે ધ્યાન
 કરીએ છીએ. ૧.

૩ વિહારો કરીને અને ઉપદેશો આપીને ધર્મ તથા જ્ઞાનને વધારનાર
 શ્રી વિજયાનંદ સૂરીના શિષ્ય સમુદાયની અમે ઉપાસના કરીએ છીએ.

૧ અમૃતના નિધિ. ૨. શાસ્ત્ર જ્ઞાનવાળા. ૩ સુખના મહાસાગર.

નવીન વર્ષારંભ.

૩

- કરુણા કરો કરુણાનિધિ લઈ ધર્મના ઉત્કર્ષમાં,
અર્હત આત્માનંદ આપો અધિક અભિનવ વર્ષમાં. ૧
- સદ્જ્ઞાનના નિધિરૂપ નિર્મલ ધર્મ ધારક ધીર છો,
સ્વાદ્વાદમત ઉદ્ધાર કારક ધર્મ નાયક વીર છો;
સદ્ બોધ આપો ભવિક જનને શ્રેષ્ઠ સૌથી સરસમાં,
અર્હત આત્માનંદ આપો અધિક અભિનવ વર્ષમાં. ૨
- પરિપૂર્ણ પુણ્ય સુરૂપ નિર્ભય શ્રી નિરંજન નાથ છો,
સૌ ભક્ત જનના ^૧કર્મહારક મહનના ^૨ઉન્માથ છો;
આનંદમાં છો મગ્ન નિત્યે નહિ રહો ^૩આમર્શમાં,
અર્હત આત્માનંદ આપો અધિક અભિનવ વર્ષમાં. ૩

શાર્દૂલવિકીરિત.

- જૈનોનું જયવંત શાસન રહો સદ્ધર્મના કર્મમાં,
આત્માનંદ પ્રકાશ પત્ર મુદથી વાંચી વધો ધર્મમાં;
ગાળો શ્રી ગુરુભક્તિથી ભવનમાં રાળો દયા રંગથી,
રાચો ગ્રાહક વર્ગ આ વરષમાં સાધર્મિના સંગથી. ૧

નવીન વર્ષારંભ.

પ્રિય વાચકવૃંદ, શુદ્ધ દેવ, ગુરુ અને ધર્મનું માહાત્મ્ય પ્રગટ કરનાર, ભારતવર્ષના જૈન બંધુઓની વાચિક અને માનસિક સેવા બળવનાર આ આત્માનંદ પ્રકાશ ચોથા વર્ષમાં પ્રવેશ કરે છે. ચોથા વર્ષમાં પ્રવેશ કરવાને પ્રથમ તેણે દેવ ગુરુની સ્તુતિ રૂપ માંગલ્ય આચર્યું છે. અને આ નવીન વર્ષમાં ઇષ્ટ અર્થ નિર્વિઘ્ને સંપાદન થવાને ઇષ્ટની પાસે પ્રેમથી પ્રાર્થના કરી છે.

જે ભાષા હૃદયના અંતર પ્રદેશમાંથી નીકળે છે, તેજ ભાષા વાંચનાર તથા સાંભળનારના હૃદયને સ્પર્શ કરે છે. હૃદયની

૧ કર્મને નાશ કરનારા. ૨, કામદેવના નાશ કરનારા. ૩ ક્રોધમાં.

ભાષાજી ખરી ભાષા છે, તેમાં અલૌકિક લવ્યતા જોવામાં આવે છે. હૃદયની ભાષા હમેશાં જીવતી રહે છે. આર્દ્રત વાણીને વિવિધ રૂપાંતર કરી લખનારા પ્રાચીન, જૈન આચાર્યો અત્યારે વિદ્યમાન નથી, કાળે કરીને તેઓ કદિ વિસરી જવાશે, પરંતુ તેઓના પ્રેમ પૂર્ણ હૃદયની ભાષા-તેમનો હૃદય વેદ વાંચીને તેઓ જે સત્ય લખી ગયા છે, તેનો વિનાશ થવાનો નથી. ગમે તે રીતે તે અવિનશ્વર રહે છે. એવી હૃદયની પવિત્ર ભાષાને જુદા જુદા વિષય રૂપે રૂપાંતર કરી પ્રગટ કરવામાં આ આત્માનંદ પ્રકાશ પોતાની કૃતાર્થતા સમજે છે.

આત્માનો આનંદ દિવ્ય છે-અલૌકિક છે. હિમવત્ પર્વતના ઝરણાના સંગીતથી સુશોભિત એવા શિખર પ્રદેશની પાંસે ઊભા રહો, ગાંભીર રાત્રે વેણુના મૂર્છાત્મક મધુર શબ્દો સાંભળો, ગિરિકંદરમાં પૂર્ણ જ્યોત્સ્નાથી અલંકૃત એવા રમણીય પ્રદેશમાં સ્થિર રહો, શ્રંગારથી શોભાયમાન મેહેલમાં સુંદર મહિલાઓના સહવાસમાં રહો, સુખ મેળવવાની તૃણામાં અને સૌંદર્યની તરસમાં તરસ્યા થઈને વિવિધ પ્રકારના શેહેરોમાં કૃત્યા કરો, અને અતિશય સૌંદર્યને, અવલોકવા ચારે તરફ દૃષ્ટિશેષ કર્યા કરો પરંતુ કોઈ રીતે તમારો તૃણાતુર આત્મા તૃપ્ત થશે નહીં. રૂપ, રસ, ગંધ તથા સ્પર્શ વિગેરેના પવિત્ર માધુર્યનો ઉપલોગ કર્યાથી ક્ષણભંગુર સુખ ક્ષણ માત્ર મેળવી શકાશે ખરું પણ આ સંસાર રૂપ સંગ્રામથી થાકી ગયેલા હેહુ, મન અને પ્રાણને શાંતિમય આત્માનંદ રૂપ પલંગ પર સૂતા વિના પૂર્ણ સુખ પ્રાપ્ત થશે નહીં. આત્માનો આનંદજ સર્વ માધુર્યની ખાણ છે. એ આત્માનંદનો પ્રકાશ સાધારણ નથી. ઇષ્ટ પુન્ન, ગુરૂલક્ષિત અને ધર્મપર શ્રદ્ધાથીજ એ આનંદ પ્રાપ્ત થાય છે.

મનુષ્યના આત્મામાં જે ભૂષણરૂપ ગુણો છે, તેજ પરમાત્માનું સ્વરૂપ છે. તેજ સ્વરૂપની સાનિધ્યમાં સર્વ જીવને સુખાકારી દયાનો પ્રવાહ વહ્યા કરે છે. તેથીજ કરીને સર્વજ્ઞ પ્રભુએ

નવીન વર્ષારંભ.

૫

આમવાણીના અંતરમાં જીવ દયાના તત્ત્વને પ્રથમ આરોપિત કર્યું છે. તેજ બીજના સંબંધ ઉપર આત્માનંદનો નિર્મલ પ્રકાશ પડે છે. આત્માનંદના પ્રકાશના કિરણો જે ભાગે વેંડેઆએલા છે. તેમાંહેલો એક મુખ્ય ભાગ ગુરૂલક્ષિતને પ્રગટ કરે છે અને બીજે ભાગ ભારતવર્ષની જૈન પ્રજાની ધાર્મિક અને સાંસારિક ઉન્નતિ પ્રગટ કરવાનું મથન કરે છે; જેથી કરીને આ માસિક પોતાના આત્માનંદ પ્રકાશ એ નામને સાર્થક કરે છે.

ગુરૂલક્ષિતના આદર્શ રૂપ અને ગુરૂના નામથી અલંકૃત આ આત્માનંદ પ્રકાશે ગતવર્ષમાં પ્રભુ સ્તુતિ અને ગુરૂસ્તુતિના ગીતોથી પોતાના આહુકોને પ્રસન્ન કર્યાં છે. આરંભમાં પર્યુષણ પર્વનું માહાત્મ્ય દર્શાવી સાધર્મી બંધુઓમાં પર્વ લક્ષિત વધારી છે. જીવનના ઉદ્દેશનો ઉત્તમ લેખ આપી મનુષ્યલવની ઉપયોગિતા દર્શાવી છે. ખરી નિર્ગ્રંથતા, લવાટવીમાં જમાણતા, સૌથી સરસ માર્ગ, અઘ્યાસનો હેતુ, ગુણદષ્ટિ, શારિરીક મહારાજ્ય, દ્વેષાદિ દોષનો ત્યાગ, સૌંદર્ય અને શ્રેષ્ઠતા, હૃદય બોધ અને આત્માનું કિંચિત્ સ્વરૂપ એવા એવા વિષયો આપી આ પ્રેમી પત્રે વાચકોને ધાર્મિક ઉન્નતિના માર્ગો દર્શાવ્યા છે અને પોતાના સુરૂ આહુકોના હૃદય ઉપર વૈરાગ્યનાં બીજ વાવ્યાં છે. વળી ચિંતામણી, નર્મદા સુદરી, અને ગિરનારની ગુફાના વાર્તા રૂપ વિષયોથી સાંસારિક ઉન્નતિના ઉત્તમ પ્રકારો પ્રગટ કર્યા છે. કચ્છ મહોદયના વૃત્તાંતથી મુનિ-વિહારને મહાન લાલ વર્ણવ્યો છે. અને શ્રાવકના સોળ સંસ્કારથી જૈન પ્રજાનો વિધિમાર્ગ દર્શાવ્યો છે.

સાધારણ નિયમ પ્રમાણે શિશુપણામાં પ્રૌઢ ભાષા, ઉત્કૃષ્ટ વિચારો અને દુષ્કર કાર્ય બજાવવાની શક્તિ હોવાનો થોડો સંભવ હોયજ, તથાપિ આ ત્રણ વર્ષનું અદ્ય શક્તિવાલું બાળક સાડ પોષણ પામી યોગ્ય ઉછેરનારને હાથે ઉછરી મોટું થાય તો એક ઉત્તમ વક્તા થઈ શકે તથા ઘણાં ઉપયોગી કાર્યો કરી શકે. માટે આ શિશુ વયના માસિકના દોષો વિશે નક્કીમારીલ થવા

૬

આત્માનંદ પ્રકાશ.

અને સુધારા વધારા અર્થે ઘટિત સૂચન કરવા ગુણુજ વાચક ગૃહ-સ્થાને ખાસ વિનંતિ કરવામાં આવે છે.

આ માસિકે કેલવણીના નવા યુગમાં જન્મ લીધો છે, તેની સાથે ગુરૂના પવિત્ર નામની છાપ લીધી છે, તેથી તેને સર્વ તરફથી વિશેષ અભિનંદન મલતું જાય છે. વળી વર્તમાન કાલે દેશમાં પ્રદીપ્ત થયેલી વાંચન રૂચિને લઈને ઉછરતા જૈન વર્ગ તરફથી મળતા ઉત્તેજન અને આશ્રયને આ માસિક આભારી છે. આત્માનંદ પ્રકાશનો હજી અરૂણોદય છે, છંતાં વૃદ્ધિગત થવાને બંધાયેલી મજબૂત આશાને માટે ખરેખર આ માસિક પોતાના ગુરૂલકત, વિદ્યોત્તેજક અને ગુણુજ શ્રી વિજ્ઞાનંદ-સૂરિના શિષ્ય સમુદાયને પણ આભારી છે.

છેવટે આનંદ પૂર્વક જણાવા રજા લઈએ છીએ કે, નવા વર્ષમાં પ્રવેશ કરી આ માસિક વિવિધ પ્રકારના ધાર્મિક અને સાંસારિક રસિક વિષયો પ્રગટ કરી અમારા ગુણી આહુકોના હૃદયને આનંદિત કરે અને આ નવું વર્ષ અમને, અમારા માસિક પત્રને, અને અમારા વિદ્યોત્તેજક વાચક વર્ગને સર્વ પ્રકારે સુખદાયક નીવડે.

“તથાસ્તુ”

આપણી ધાર્મિક સ્થિતિ.

સાંપ્રતકાલે આપણી જૈન પ્રજાની ધાર્મિક સ્થિતિ કેવી છે તે વિષે પ્રોઠ વિચાર કરવાની જરૂર છે. આપણે આપણી ધાર્મિક સ્થિતિનો વિચાર કરીશું તો આપણને માલમ પડશે કે, આપણી જૈન પ્રજા ધર્મની ઉન્નતિના જે માર્ગ લેવા જોઈએ, તે બરાબર લેતી નથી, પણ ઉલટા કોઈ કોઈ વખતે ઉતરતા માર્ગ ગ્રહણ કરે છે. ધાર્મિક ઉન્નતિ મેળવવાને આપને આપણી ધાર્મિક રૂઢિ કેવી થઈ પડી છે? તેનો પ્રથમ વિચાર કરવાનો છે. રૂઢી-ને લઈનેજ પ્રવર્તન થાય છે અને તે પ્રવર્તનનું અસર પ્રજા સ-

આપણી ધાર્મિક સ્થિતિ.

૭

જન્યતાથી અવલંબન કરે છે; જેથી ઉત્તરોત્તર જો તે રૂઢી ખરાબ હોય તો હાની થાય છે. સાંપ્રતકાળે ધર્મના માર્ગમાં કેવી કેવી નકારી રૂઢિઓ પ્રવર્તી છે, તે પ્રથમ જાણવી જોઈએ. “જેનો ધર્મઘેલા છે.” એવો અપવાદ ઇતર ધર્મના લોકો મૂકે છે, એ કહેવત ખરેખરી છે. ધર્મ ઘેલાનો અર્થ ધર્મમાં ચુસ્ત, એમ થતો નથી, પણ દીર્ઘ વિચાર કર્યા વગર ગાડરીઆ પ્રવાહની જેમ પ્રવર્તન કરવું, એવો થાય છે. આપણા જુદા જુદા ખાતાઓમાં જે અવ્યવસ્થા પેસી ગઈ છે, તેનું કારણ પણ નકારી રૂઢી છે.

દાખલા તરીકે નવ નવા ચૈત્યોના આરંભ કરવામાં, મોટા આડંખરથી અષ્ટાપદ, ચૈત્રામુખી સમવસરણ વિગેરેની રચના કરાવવામાં અને હુદ ઉપરાંત પુસ્તકો લખાવવામાં અનગદ દ્રવ્ય ખર્ચવું એ વ્યાજબી નથી જો કે, ધર્મનો ઉદ્ધાર કરવામાં ઉપરની બધી બાબતો કરવી યુક્ત છે, અને તે શાસ્ત્રના કથન પ્રમાણે પુણ્ય ઊપાર્જનનું મોટું કારણ છે. તથાપિ તેમાં સુધારો કરવાની જરૂર છે. નવા ચૈત્યોનો આરંભ કરવો તેના કરતાં જીર્ણ ચૈત્યોનો ઉદ્ધાર કરવાની ઘણી જરૂર છે. જે શેહેર કે ગામમાં શ્રાવક પ્રજા વધારે વસ્તી હોય, તેવે સ્થલે પૂજા ભક્તિને માટે એક ચૈત્યની જરૂર છે, પણ જ્યાં જૈન વસ્તી સાધારણ હોય ત્યાં વધારે ચૈત્યોની જરૂર નથી. તેવા દ્રવ્યનો વ્યય કરવા કરતાં જે ચૈત્યો નકારી સ્થિતિમાં છે, તેનો ઉદ્ધાર કરવો તે વધારે ઉત્તમ છે. આથી કરીને કાંઈ ચૈત્ય ન કરાવવાં એમ કહેવાનું નથી, પણ જ્યાં જરૂર હોય ત્યાં નવા ચૈત્ય કરાવવા જોઈએ પણ ચૈત્યોનો જીર્ણોદ્ધાર કરવા તરફ વધારે ધ્યાન આપવાનું છે.

અષ્ટાપદ, સમવસરણ વિગેરેની રચનામાં મોટો આડંખર કરવામાં આવે છે, અને તેમાં હજારો રૂપીઆનો ખર્ચ કરવામાં આવે છે, તે ચાલતા દેશકાલને અનુચિત છે. તેવી રચનાઓ કરવામાં હજારો રૂપીઆનો વ્યય થઈ જાય છે. અને તેનું

ફલ જોઈએ તેવું મલતું નથી. પૂર્વકાલે તેવી રચનાઓ દેવતાઓ કરતા હતા અને તે રચનાનું અનુકરણ કરી આપણે તે સ્થિતિનું સ્મરણ કરવાનું છે અને તે સ્મરણને લઈને ધર્મના પરિણામ વૃદ્ધિ થામે તેમ કસ્વાનું છે, એ ખરૂં પણ તેમાંથી બીજું કંઈ વિશેષ ફલ મેલવી શકવાનું નથી. કદિ પ્રાચીન કાલની રચનાઓને જોવાથી આપણને જો ઘણો લાભ છે, એમ લાગતું હોય તો તે રચનાઓ નાના પાયાપર કરવી જોઈએ બાહેરના આડંબરમાં મોટો વ્યય ન થવો જોઈએ અથવા સિદ્ધાન્તલ તીર્થ કે બીજા તીર્થના મોટા ખાતાઓ તરફથી અથવા શહેરના સ્થાનિક સંઘ તરફથી કારીગરીવાલી તૈયાર રચનાઓ કાયમ રહે તેવી કરાવી રાખવી જોઈએ કે જેથી નવનવી રચનાઓ ઉભી કરવામાં અતિશય વ્યય થતો અટકે અને તે રચના નકરો લઈ આપવાથી કાયમ તેમાંથી દ્રવ્ય ઉત્પન્ન થયા કરે. હુદ્ ઉપરાંત પુસ્તકો લખવાની રૂઢિમાં પણ ઘણો સુધારો કરવાની જરૂર છે. પ્રથમ તો જે પુસ્તકો સાધુઓને ઉપયોગી હોય, તેવા પુસ્તકોને સારા કાગલો અને સુંદર ટાઇપમાં છપાવવા જોઈએ અને તેની જથ્થાબંધ નકલો કોન્ફરન્સદ્વારા સર્વને પોહોચાડવી જોઈએ તેની વાજબી કીમત રાખી, તે ખાતામાંથી જે ઉપાર્જન થાય તેનાથીજ તે ખાતું સતત ચાલે તેવી ગોઠવણ કરવી જોઈએ. પુસ્તક લખાવવામાં ઘણાં દ્રવ્યોનો વ્યય થાય છે અને તેનો લાભ જથ્થાબંધ લઈ શકાતો નથી. તેમજ લિખિત પ્રતો ઘણે ભાગે અશુદ્ધ લખાય છે, તેથી કરીને કેટલાએક વ્યાકરણના અભ્યાસ વગરના સામાન્ય જ્ઞાનવાલા સાધુઓથી તે અશુદ્ધિ દૂર થઈ શકતી નથી, અને પછી પરંપરાએ તે અશુદ્ધિ વધતી જાય છે. આથી કરીને કાંઈ એમ સમજવાનું નથી કે, પુસ્તકો લખાવવાનું નહિ જે ઉપયોગી પુસ્તકો હોય અને જેનો વિચ્છેદ થવાનો ભય હોય, તેવા પુસ્તકોનો જીર્ણોદ્ધાર કરવો એ યુક્ત છે, પણ જે પુસ્તકો પ્રત્યેક મુનિને જરૂરના છે અથવા ગૃહસ્થ શ્રાવકોને જરૂરના છે, તેવા પુસ્તકો જથ્થાબંધ છપાવીને રાખવા જોઈએ. તેવા

આપણી ધાર્મિક સ્થિતિ.

૬

પુસ્તકો લખાવવામાં આપણને પ્રતિવર્ષે હજારો રૂપિયાનું ખર્ચ થાય છે; તેથી તે રૂઢિમાં સુધારો કરવાની જરૂર છે.

બીજાએક રૂઢિ સાધુઓને લખાવવાને બ્રાહ્મણ શાસ્ત્રીઓ રાખવાની છે. દર વર્ષે જ્યારે ચાતુર્માસ્ય આવે ત્યારે શાસ્ત્રી બ્રાહ્મણોની શોધાશોધ થઈ પડે છે. કેટલેક સ્થલે તો મુનિમહારાજો બ્રાહ્મણ રાખવાનો ઠરાવ કરાવ્યા પછી ચાતુર્માસ્ય રહેવાનું કબુલ કરેછે; આ પણ એક નઠારી રૂઢિ છે. દરવર્ષે આપણા ઉપર નકામો બ્રાહ્મણીઓ કર પડે છે. જેવો કર બીજા કોઈપણ ધર્મમાં નથી. અહિં કોઈ કહેશે કે, મુનિ મહારાજનોઓને અભ્યાસ કરાવવાની જરૂર છે અને તેને માટે શાસ્ત્રીઓ રાખવા એ વાજબી છે, તેમાં શું ખોટું છે? તેના ઉત્તરમાં કહેવાનું કે, કદિ કોઈ યોગ્ય મુનિરાજ સારો અભ્યાસ કરવાની ઈચ્છા ધરાવતા હોય અને તેનામાં બુદ્ધિબળ સાફ હોય તો તેને સારા શાસ્ત્રીનો યોગ કરી આપવો એ વાજબી છે, પણ બનતાં સુધી એ પદ્ધતી ગ્રહણ કરવા યોગ્ય નથી. આપણા જૈન શાસ્ત્રમાં સ્વાધ્યાય કરવાનો કુમ અનાદિ છે અને તે આચાર્ય કે ઉપાધ્યાયની પાસે અભ્યાસ કરવાનો છે. વિશેષ અભ્યાસવાળા મુનિરાજે અદ્વૈતાભ્યાસીઓને શીખવતા અને અદ્વૈત જ્ઞાનવાળા અધિક જ્ઞાનવાળાની પાસે અધ્યયન કરતા, એ કુમ પૂર્વે સર્વોત્તમ પ્રકારે ચાલતો હતો અને તેથીજ આપણા મુનિઓમાં વિદ્યાની વૃદ્ધિ થતી હતી. અત્યારે બ્રાહ્મણોની ઉપર આધાર રાખવાથી એ કુમ તદ્દન લુપ્ત થઈ ગયો છે. ગુરૂ વિદ્વાન્ હોય, આચાર્ય કે પન્યાસ પદ ધારણ કરી બેઠા હોય, અને અધ્યયનની મહેનત લઈ શકે તેવા હોય, તથાપિ તેમના શિષ્યોને લખાવવાને માટે બ્રાહ્મણોની શોધ થાય છે અને કોઈ ઠેકાણે તો મુનિઓના વિહારની સાથેસાથ વિદ્વાન્ બ્રાહ્મણોના વિહાર થતા હોય છે. અને તેમના ખર્ચનો બોલે આપણા ઉપર પડતો હોય છે. તે કેવું અનુચિત છે?

જો કદિ વિદ્વાન્ મુનિઓને પોતાના શિષ્યોને અધ્યયન કરાવવા

નો આવકાશ મળતો ન હોય અથવા પ્રમાદ દોષથી પોતે અસ્ત થયા હોય તો તેમણે પાલીતાણાની સંસ્કૃત પાઠશાળા કે બનારસની યશોવિજયજી સંસ્કૃત પાઠશાળામાં પોતાના શિષ્યોને મોકલવા એ વધારે ઉત્તમ છે. કારણકે, તેથી કરીને તે પાઠશાળાઓના અધ્યાપકોનો પગાર સાર્થક થાય, પાઠશાળામાં અભ્યાસીઓની સંખ્યા વધવાથી તેની આબાદી થાય અને આપણી ઉપર પડતો બ્રાહ્મણી કર ઓછો થાય-તેથી એ નહારી રૂઢિનો અવશ્ય ત્યાગ કરવો જોઈએ. આ રૂઢિને ત્યાગ કરવામાં ગૃહસ્થ શ્રાવકોને મુનિ-મહારાજઓએ મદદ આપવી જોઈએ.

આ શિવાય બીજી કેટલીએક નહારી રૂઢિઓ છે, જેમાં આપણી પ્રજના ઉપયોગી દ્રવ્યનો નિર્સ્થક બહુ વ્યય થાય છે; તેથી તેવી કુરૂઢિઓ બંધ કરી ધર્મની ઉન્નતિના બીજા માર્ગો લેવા જોઈએ. સાંપ્રતકાળે વિવિધ જાતની કેલવણી લેવાની ઘણી જરૂર છે. કારણકે, જૈન પ્રજામાં ગરીબાઈ વધતી જાય છે, અને વ્યાપાર કલામાં વિશેષ દ્રવ્યની જરૂર હોવાથી, વ્યાપારકુશલ જૈન પ્રજા નિર્ધનતાને યોગે તે કલા સંપાદન કરી શકતી નથી, તેને માટે સારા સારા ઉપાયો યોજવાની આવશ્યકતા છે. આર્હત ધર્મમાં જ્ઞાન ક્ષેત્રની પુષ્ટિને માટે સારો પ્રભાવ દર્શાવ્યો છે અને તે ક્ષેત્ર પુષ્ટ કરવામાં દ્રવ્યનો અતિ વ્યય કરવાથી ધાર્મિક ઉન્નતિ વિશેષ થાય, તેમાં કાંઈ પણ સંદેહ નથી. પણ બીજા ધર્મને નામે ચાલતા આડંબરવાળા આડા ખર્ચો બંધ કરી જ્ઞાનક્ષેત્રને વિશેષ પલ્લવિત કરવું જોઈએ. તે જ્ઞાન કેવલ ધાર્મિક નહીં પણ ધાર્મિક અને સાંસારિક-બંને પ્રકારનું હોવું જોઈએ. ધાર્મિક જ્ઞાનની સાથે મિશ્ર થયેલું સાંસારિક જ્ઞાન શ્રાવક સંસારની સુધારણાનું મૂલ કારણ થઈ પડે, તે નિઃસંદેહ વાત છે. સાંસારિક જ્ઞાન એ રાજકીય ભાષા આદિનું જ્ઞાન છે અને તે આપણી પ્રજાની સાંસારિક ઉન્નતિનું મૂલ કારણ થઈ પડે તેવું છે. જ્યારે સાંસારિક ઉન્નતિમાં જૈન પ્રજા ચડીઆતી થઈ તો પછી તે ધાર્મિક ઉન્નતિ સંપાદન કરવાને સારી રીતે યોગ્ય થાયજ.

ચિંતામણિ.

૧૨

સાંસારિક ઉત્તતિ શિવાય નિર્ધનતા મટવાની નથી, અને નિર્ધનતા મટ્યા વિના ધાર્મિક ઉત્તતિ થઈ શકવાની નથી. માટે જૈન પ્રજા પોતાના દ્રવ્યનો વ્યય ઉપયોગી સન્માર્ગે કરવા પ્રયત્ન કરશે તો તેઓની ધાર્મિક સ્થિતિની સાથે સાંસારિક સ્થિતિ સર્વોત્તમ થશે તેમાં કાંઈ પણ સંદેહ નથી.

ચિંતામણિ.

એક ચમત્કારી વાર્તા.

(ગયા પુસ્તક ત્રીજાના અંક ૯ ના પૃષ્ઠ ૨૦૩ થી ૨૧૩.)

સંઘ અને સંઘના અગ્રેસરોનો ધર્મ.

(મુનિ વૈભવવિજયની દેશના.)

વર્ધમાનપુરનો સંઘ ઉલટ અને ઉમંગથી ઉપાશ્રયમાં આવ્યો હતો. આજનું વ્યાખ્યાન ઘણું ઉપયોગી ધારી, બાલ, તરુણ અને વૃદ્ધ સ્ત્રી પુરુષો તે વ્યાખ્યાન સાંભળવાને ઉલટ ધરી આવતા હતા. પ્રબલચંદ્ર, વિનોદચંદ્ર અને બીજા સંઘના પ્રતિષ્ઠિત પુરુષો વ્યાખ્યાનના સમયની પેહેલા આવીને હાજર થયા હતા. વક્તાના મુખની વાણી બરાબર સાંભળવામાં આવે એવી ઇચ્છાથી બીજા ઘણાઓ ગુરૂના આસનની નજીક આસન મેળવવાને અગાઉથી આવી પોહોઆ હતા.

બરાબર સમય થયો, એટલે ચિંતામણિ મુનિ વ્યાખ્યાન શાળામાં પધાર્યા. મહામુનિને આવતા જોઈ સર્વ શ્રોતાઓ ઉભા થયા અને “ આદીશ્વર ભગવાન્ની જય ” એ ધ્વનિથી વ્યાખ્યાન શાળા ગાળી ઉઠી. જ્ઞાન તેજથી પ્રકાશમાન અને ચારિત્રથી અલંકૃત શ્રીમાન્ ચિંતામણિ મુનિ વ્યાખ્યાતાના આસન પર વિરાજમાન થયા. સંઘ સમુદાયની દ્રષ્ટિઓ મુનિરાજ ચિંતામણિના મુખચંદ્ર પર ચકોર ચેષ્ટા કરવા લાગી. મુનિરાજના મુખની વાણી સાંભળવાને શ્રોતાઓ કર્ણદ્વાર ધરી સાવધાન થઈ રહ્યા.

પરમપવિત્ર મુનિ વૈભવવિજયે મંગલાચરણનો આરંભ કરી નીચે પ્રમાણે પોતાનું વ્યાખ્યાન શરૂ કર્યું.—

ભદ્ર શ્રાવકગણ, આજના વ્યાખ્યાનમાં જે વિષય ચર્ચાવાનો છે, તે તમારે અવશ્ય ધ્યાન આપવા યોગ્ય છે. આજનો વિષય સંઘ અને સંઘના અગ્રેસરોનો ધર્મ—એ વિષેનો છે. સંઘ કેને કહેવો અને સંઘની ફરજ શી છે ? એ બધું પ્રત્યેક શ્રાવક પુત્રે જાણવું જોઈએ. જ્યાં સુધી સંઘના તત્ત્વનું ખરેખરું જ્ઞાન થાય નહિ, ત્યાં સુધી શ્રાવક પોતાના સ્વરૂપને ઓળખી શકતો નથી.

“ સંઘ કેને કહેવો ” ? તે વિષે વિચાર કરતાં માલમ પડશે કે, સંઘ એ શ્રી આદીશ્વર લગવંતે સ્થાપેલ સમુદાય છે. એ સંઘના ચાર વિભાગ પડે છે. સાધુ, સાધ્વી, શ્રાવક અને શ્રાવિકા—તે ચારે મલીને એક સમષ્ટિ સંઘ થાય છે. સંઘને આગમમાં તીર્થરૂપ કહેલો છે. ધર્મમાર્ગના પ્રવર્તનનો તે મુખ્ય આધાર છે. ધર્મની મર્યાદા સંઘને આધીન છે. ધર્મરૂપ મહાસાગરનો મર્યાદાગિરિ સંઘ છે. સર્વ પ્રકારના નિયમોને પ્રવર્તીવનાર સંઘ છે. સંઘ શ્રાવકધર્મનો શિક્ષક છે, સંઘ મુનિધર્મનો નિયામક છે, સંઘ શ્રાવકપણાનો સંપાદક છે અને સંઘ તીર્થનો પ્રવાહક છે. જ્યાં સંઘ રૂપ પ્રચંડ સૂર્ય તપતો હોય ત્યાં દુરાચાર રૂપ અધિકાર રહેતું નથી. સંઘના પ્રચંડ શાસનની આગળ ચક્રવર્તી રાજાનું શાસન પણ લાઘવતાને ધારણ કરે છે.

એ સંઘના ઉપર ગણુબ્યા તેમ સાધુ, સાધ્વી, શ્રાવક, અને શ્રાવિકા—એ ચાર અંગ છે. આ દરેક અંગ સારી સ્થિતિમાં, સારા પ્રવર્તનમાં અને સ્વધર્મમાં પોત પોતાના અધિકાર પ્રમાણે પ્રવર્તે, તો એ સંઘ પૂર્ણગણે પ્રકાશે છે. પણ જો તેનું એક પણ અંગ સ્વકર્તવ્યથી કે સ્વપ્રવર્તનથી ભ્રષ્ટ હોય તો તે સંઘ ઝાંખો અને સંઘના સ્વરૂપથી રહિત થાય છે. આથી તે ચારે અંગને સારી રીતે સંભાળી રાખવા તે સંઘનું કાર્ય છે. જેમ આપણા શરીરમાં

ચિંતામણિ.

૧૩

જે અંગ રોગ વિગેરેથી ન્યુન કે શક્તિહીન થાય છે તો તેને ઔષધોપચાર કરી આપણે સુધારીએ છીએ, તેમ સંઘરૂપ એક શરીરનું સાધુ, સાધ્વી, શ્રાવક અને શ્રાવિકારૂપ અંગમાંથી કોઈ અંગ દૂષિત થાય તો તેને સત્વર સુધારવું જોઈએ. જે સંઘ તે અંગ તરફ ઉપેક્ષા રાખે તો તે અંગ એટલું બધું દૂષિત થાય કે જેથી બધા સંઘને પણ હુનિ થઈ જાય છે, માટે તેવા અંગને સુધારવા સંઘે જાગૃતિ રાખવી જોઈએ. એટલે કહેવાની મતલબ એવી છે કે, જે કોઈ સાધુ સ્વધર્મથી વિપરીત વર્તતા હોય, તેવા સાધુ કદિ વિદ્વાન હોય, વ્યાખ્યાન કરવાની શક્તિ ધરાવતા હોય, તોપણ સંઘે તેને સુધારવા જોઈએ. સાધુ એ સંઘરૂપ શરીરનું ઉત્તમાંગ છે. જ્યારે એ અંગ દૂષિત થાય તો પછી સંઘરૂપ શરીર શી રીતે નબી શકે ? સંઘરૂપ મહાન નૃપતિએ પોતાનું શાસન નિષ્પક્ષપાત રીતે પ્રવર્તીવવું જોઈએ. સાધુ પોતાના મહાવ્રતનો ધારક છે કે નહીં, દરેક વ્રતને તે સેવે છે કે નહીં ? એ બધો વિચાર અને તેનું પ્રેક્ષણ સંઘેજ કરવાનું છે. સંઘ તીર્થના પ્રતાપથી સાધુ સાધુધર્મને, સાધ્વી સાધ્વીધર્મને, શ્રાવક શ્રાવકધર્મને અને શ્રાવિકા શ્રાવિકાધર્મને ભય સહિત થઈ પાળે છે. એ સંઘનો અદ્ભુત પ્રતાપ છે.

અપૂર્ણ.

જૈન સોળ સંસ્કાર.

૫. ક્ષીરાશન સંસ્કાર.

સૂર્યચંદ્રદર્શનસંસ્કાર કર્યા પછી તેજ દિવસે શ્રાવક શિશુને ક્ષીરાશન નામે પાંચમો સંસ્કાર કરવામાં આવે છે. આ સંસ્કારનો હેતુ સ્પષ્ટ છે, તથાપિ તેમાં પણ શ્રાવકની ભવિષ્ય સ્થિતિનું સાફ ભાન દર્શાવાય છે. પ્રત્યેક પ્રાણીને આહારવૃત્તિ થવી આવશ્યક છે. આહાર વિના પ્રાણીનું જીવન ટકી શકતું નથી, તેથી

આહારનો પ્રથમારંભ વિધિપૂર્વક થયો જોઈએ. માતાના ઉદરમાંથી આ સંસારમાં આવેલા પ્રાણીના શરીરમાં આહાર ક્રિયાનો આરંભ જો જૈન વેદમંત્રના ઊચ્ચારથી થાય તો ભવિષ્યમાં તે પ્રાણી સદા પ્રાસુક આહારનો અભિલાષી થાય છે. ક્ષીરાશન સંસ્કારના પ્રભાવથી ભક્ષ્યાભક્ષ્યનો વિચાર તેનામાં પ્રગટ થાય છે. એવો સુવિચાર થાય, એજ આ સંસ્કારનો પવિત્ર હેતુ છે. આ સંસ્કાર બાળકને જન્મથી ત્રીજે દિવસે કરવામાં આવે છે. જે દિવસે એ સંસ્કાર કરવાનો હોય, તે દિવસે ગૃહસ્થગુરૂ તીર્થનું જલ મંગાવી તેને એકસો આઠવાર અમૃતમંત્રથી મંત્રે છે. પછી મંત્રિત જળવડે બાળક અને તેની માતાના સ્તન ઉપર અભિષેક કરવામાં આવે છે. મંત્રિત કરેલા તીર્થ જલના અભિષેકથી માતાના સ્તનની અંદર રહેલા ધાવણમાં પવિત્રતા આરોપિત થાય છે. જે પવિત્રતા ક્ષીરભોજન કરનારા બાલકની ઉપર સારી અસર કરે છે. અમૃતમંત્રનો પ્રભાવ દિવ્ય હોવાથી માતાના દૂધમાં અમૃતપણું પ્રાપ્ત થાય છે. તે અમૃતપણાના પ્રભાવને લઈને માતાના પવિત્ર પયમાં દિવ્ય ગુણ પ્રાપ્ત થાય છે, જે ગુણને લઈને ભવિષ્યમાં શ્રાવકપણાનો અધિકારી બાળક શુદ્ધ આહારવૃત્તિ સંપાદિત કરી સામ્યકત્વ ધર્મને મેળવે છે.

આ પવિત્ર સંસ્કારમાં બાળક તથા માતાના સ્તન ઉપર અભિષેક કરતાં જે અમૃતમંત્ર બોલવામાં આવે છે, તે દરેક જૈનને મનન કરવા યોગ્ય છે.

તે અમૃતમંત્ર નીચે પ્રમાણે છે—

“ ૐ ” અમૃતે અમૃતોદ્રવે અમૃતવર્ષિણિ અમૃતં શ્રાવય શ્રાવય સ્નાહા ॥

“ અમૃતમાંથી ઉત્પન્ન થયેલા અને અમૃતને વર્ષાવતારા અમૃતની અંદર અમૃતને ઝરાવ્ય ”

આ મંત્રના અર્થમાં ઘણુંજ ઉત્તમ પ્રકારનું રહસ્ય છે,

જૈન સોળ સંસ્કાર.

૧૫

સ્તનનું દુધ એ અમૃત છે તે સર્વદા અમૃતવર્ષી છે. તેની અંદર અમૃતને વર્ષાવવાને અમૃતના અધિષ્ઠાયક દેવની પ્રાર્થના કરવામાં આવી છે. હે દેવતા, હે શાસનાધિષ્ઠાયક, તમે અમૃતની અંદર અમૃતને વર્ષાવો, સ્તનનું પય દ્રવ્ય અમૃત છે, તેમાં લાવામૃતની વૃદ્ધિ કરો એ લાવામૃત રૂપ પયોમૃતનું પાન કરનાર શ્રાવક શિશુ ભવિષ્યમાં ચતુર્વિધ ધર્મમાંથી શુદ્ધ લાવરૂપ ધર્મને પ્રાપ્ત કરે છે. વળી અમૃતનો અર્થ મોક્ષ પણ થાય છે, તેથી અમૃત મંત્રથી મંત્રિત થયેલા સ્તનપાનને કરનાર બાળ શ્રાવક સ્થાનારોહણના ક્રમથી છેવટે મોક્ષનો અધિકારી પણ થઈ શકે છે.

અમૃત મંત્રનો અભિષેક કરતી વખતે માતા બાળકને પોતાના ઉત્સાહમાં બેસારે છે. અને પછી મંત્રિત થયેલા સ્તનના પવિત્ર પયનું શિશુને પાન કરાવે છે. આનું નામજ સ્ત્રીરાશન કહેવાય છે. આ વખતે માતાની જે નાસિકા વહન થતી હોય તે નાડી તરફના સ્તનનું પાન પ્રથમ કરાવવાને સંસ્કાર વિધિમાં દર્શાવેલું છે. જ્યારે બાળક સ્તનનું પાન કરતો હોય, તે વખતે ગૃહસ્થ ગુરૂ નીચેના મંત્રથી આશીર્વાદ આપે છે—

“ ॐ અર્હં । જીવોઽસિ । આત્માસિ । પુરુષોઽસિ । શબ્દ-જ્ઞોઽસિ । રૂપજ્ઞોઽસિ । રસજ્ઞોઽસિ : ગંધજ્ઞોઽસિ । સ્પર્શજ્ઞોઽસિ । સદાહારોઽસિ । કૃતાહારોઽસિ । અભ્યસ્તાહારોઽસિ । કાવાલિકાહારોઽસિ । લોમાહારોઽસિ । ઔદારિકાહારોઽસિ । અનેના-હારેણ તવાંગં વર્દતાં । બલં વર્દતાં । તેજો વર્દતાં પાટવં વર્દતાં । સૌષ્ઠવં વર્દતાં । પૂર્ણાયુર્ભવ । અર્હં ॐ ॥

આ આશીર્વાદના મંત્રમાં અર્હં એ મંત્રીજી મુકી જીવાત્માને બોધ આપી આશીર્વચનનો ઉચ્ચાર કર્યો છે. “ હે આત્મા, તું જીવ છે, આત્મા છે, પુરુષ છે, શબ્દ, રૂપ, રસ, ગંધ અને સ્પર્શને બાળનાર છે. તારો આહાર સત્-સારો છે. તે આહાર કરેલો છે, અનાદિથી તને આહાર કરવાનો અભ્યાસ છે. તારો કવલ, લોભ અને ઔદારીક આહાર છે. આ આહારથી તારામાં

અંગ, બલ, તેજ, પટુતા અને સૌષ્ઠવ વૃદ્ધિ પામે અને તું પુર્ણ આયુષ્યવાલો થા ” આ મંત્રની અંદર સાડું રહસ્ય રહેલું છે. જીવને અનાદિકાલથી આહારનો અભ્યાસ ચાલ્યો આવે છે. આહારને લઈને જીવ શબ્દ, રૂપ, રસ, ગંધ અતે સ્પર્શને બાજે છે એ પાંચ વિષયનું મૂલ કારણ આહાર છે. આ શબ્દોથી જીવને લવિષ્યમાં બાધ આપે છે કે, આહારનો ઉપયોગ તું સારી રીતે બાજીને, આહારનો ઉપયોગ માત્ર વિષયને માટે નથી, પણ બીજા સુકૃતને માટે છે, તે ધ્યાનમાં રખાજે. વળી જીવને જાણાવે છે કે, ‘તું સદાહારી છું’ એટલે સારા આહાર-વાલો છું. પ્રાચુક, એષણીય આહાર કરવાનો તારો અધિકાર છે. સાવધ આહાર કરવાનો નથી. સર્વદા લક્ષ્ય અલક્ષ્યનો વિચાર તારે કરવાનો છે. હે જીવ, તું આ પેહેલોજ આહાર કરતો નથી. તેં ઘણીવાર આહાર કરેલો છે. તને આહાર કરવાનો સદાનો અભ્યાસ છે. કવલાહાર, લોમાહાર અને ઔદારિક એ ત્રણ પ્રકારનો તારો આહાર છે. આ વિધિ પ્રચુકત આહાર કરવાથી તારું અંગ, બળ, તેજ, તંદુરસ્તી અને સૌંદર્ય વૃદ્ધિ પામે અને તારું આયુષ્ય પૂર્ણ થાઓ.

આ પ્રમાણે રહસ્ય ભરેલો આશીર્વાદ આપ્યા પછી આ ક્ષીરાશનનો સંસ્કાર સમાપ્ત થાય છે. આ સંસ્કાર આપણી જૈન પ્રજ્ઞાએ હાલ તદન ગુમાવ્યો છે. પવિત્ર અમૃતમંત્ર અને આશીર્વાદના ઉચ્ચાર જૈન ગૃહસ્થોના મંદિરોમાં હાલ થતાં નથી. એ ઘણા ખેદની વાત છે. આ મહાન્ હાનિ થવાથી આપણા બાળકોને સંસ્કાર બળ તદન મૂળતું નથી. સંસ્કાર બળને અભાવે તેઓમાં નાસ્તિકપણું વધતું જાય છે, તેમાં શું આશ્ચર્ય ? હાલ પણ જો આપણે જૈનવર્ગ પોતાના પ્રાચીન સંસ્કારો સંપાદન કરવા તત્પર થશે, તો તે અલ્પ સમયમાંજ પાછી પૂર્વ ઉત્તતિ મેળવી શકશે, તેમાં કાંઈ પણ આશ્ચર્ય નથી. શાસનાધિપ્રાયક જૈન પ્રજ્ઞને તેવી શુદ્ધિ આપો.

સત્ય વિષે વિવેચન.

૧૭

સત્ય વિષે વિવેચન.

સત્યેન ધાર્યતે પૃથ્વી સત્યેન તપતે રવિ?

સત્યેન વાયવો વાન્તિ સર્વ સત્યપ્રતિષ્ઠિતમ્ ॥

હે સત્યાભિકાંક્ષિ પ્રાણીઓ, આ ચલોચલ જગતમાં સાર માત્ર થોડાજ શબ્દોથી વીંટાયલો છે. દસ પ્રકારનાં યતિ ધર્મસૂચક દસ શિક્ષામાં છે. આ ફક્ત યતિઓને માટે છે એમ નહિ કિંતુ સર્વ આત્મ પરત્વે હોય છે. પૈકી દસમાં સત્ય શબ્દ છે. તે વિષે સમજવાનું ધણું છે કેમકે શ્રીમદ્અર્હુદ્ગિરાનાં દરેક વાક્યોમાં નયનિદેષપાલંકાર પ્રમાણુ વગેરે શબ્દવ્યૂહ હોય છે તેમ આ સત્ય વિષે પણ સમજવું. નામ સત્ય, શબ્દ સત્ય, સ્વભાવ સત્ય, ગુણ સત્ય, દાન સત્ય, પ્રતિજ્ઞા સત્ય, ધર્મ સત્ય, ન્યાય સત્ય, સ્વરૂપ સત્ય, વ્રત સત્ય. મનઃ સત્ય, વાક્ય સત્ય, શરીર સત્ય, વ્યવહાર સત્ય, નિશ્ચય સત્ય, તત્સત્ય, દ્રવ્ય સત્ય, ભાવ સત્ય, વસ્તુ સત્ય, એમ અનેક કોટથી સત્યની વ્યાખ્યા દેખાય છે. આ સત્ય દરેક આત્માઓમાં ન્યૂનાધિક અંશે રહે છે. પ્રાચીન દુનિયાનાં મહા પુરૂષો અત્યુત્કૃષ્ટ કાર્યો કરી ગયા તે આ સત્યનાં પરીશીલનથીજ. શ્રી રામચંદ્રે દરિયો ઉદ્ધવી ક્રોધ મેળવી. સીતામાટે પાવક (અગ્નિ) પાણી થયું, દ્રૌપદીનાં ચીર પૂરાણાં, સૂલી શીટી સિંહાસન થયું, હરિશ્ચંદ્ર અને નળ મહારાજાઓના ગયાં રાજ કરી મળ્યાં.—એમાં કેવલ સત્યજ ખલવાન હતું. શિબિરાજ અને મેઘરથ રાજ સત્ય માટે પ્રાણપ્રાણ કરી ગયા છે. યુગલિયાઓને કલ્પવૃક્ષો સાનુકૂલપણે અભીષ્ઠાર્થ પરીપૂર્ણ કરતા, વિદ્યાધરો મનસ્વિપણે મહુદાકાશમાં સર્વત્ર ગમન કરતા—એમાં કેવલ સત્યનીજ ખલિહારી ગણાય—લવણુ સમુદ્રની વેલા અવિચલ રહે, ધ્રુવ સ્થિરતા સાચવે, મેરૂ અડગ રહે, તપસ્વીઓની આશીર્વાદો સફલ થાય, કષ્ટ સમયે દેવતાઓ સહાય કરે, આ સઘળા દાખલાઓ સત્યદેવની બીરૂદાવલી બોલે છે. આ દુનિયાની સપાટી ઉપર મહા પુરૂષો થયાછે થાય છે અને થશે. તેઓ

સઘળા સત્યની સીડી પર ચાલનાર સમજવા. ગમે તે જાતિનો અગર ખંડનો અભ્યુદય તે આ પવિત્ર સત્યનો આભારી ગણો. આ સત્યદેવ, ત્હારી અગાધ શક્તિ છે કે પંદરસો ખાવાઓ બદલાઈ જઈ કેવલ જ્ઞાની થઈ જાય, પાંચસો ચાર મુક્તિપામે. અને નાટકીયો વંશાગ્રે કેવલી થાય. અહા શી “ ખૂબી ” ! ભગવતીજીમાં વર્ણન કરાયલો શિવરાત્રિ વિભંગ અજ્ઞાનમાંથી અવધિ-જ્ઞાન મેળવી શકે તે, ખરૂં પૂછો તો ત્હારીજ અકલં કલા. ભરત ભૂપતિનો ખોટો નાટક કરનાર આષાઠભૂતિ કેવલજ્ઞાન પામે, એપણ તારૂંજ બલ. તંદુલમત્સય આઠમે સ્વર્ગે જાય, ચોથા ગુણહાણાથી અંતર્મુદૂર્તમાં ચૌદમે ચાલ્યા જાય, એપણ સત્યનુંજ બલ. કહ્યું છે કે ॥ યતઃ સત્યસ્તનો જયઃ॥ એક મહા પુરૂષ વહેછે કે, સાચામાં સમકિત વસેજી જીઠામાં મિથ્યાત્વ ઇત્યાદિ. સત્ય એજ સંજમ, સંવર, વૃત્ત, ધર્મ, આજ્ઞા અને ખરા શબ્દોમાં કહો તો મોક્ષનું સ્વરૂપજ સત્ય ગણાય છે. સત્યના અંશાવતારી પુરૂષો આ જગતમાં બ્રહ્મા, વિષ્ણુ, મહાદેવ, રામ, બુદ્ધ વિગેરે દેવ તરીકે પૂજાયા, તો સર્વોંશે સત્યાત્મક મહા પુરૂષો પરમ પૂજ્ય થાય, એમાં નવાઈ શી !!! ઉપદેશમાલામાં કહેલા કાલિકાચાર્ય સત્ય સેવન કરી મોક્ષ પામ્યા. અને વસુરાજ અસત્ય વડે સાતમી નરકે ગયો. સત્યાસત્ય વિષે બહુ તફાવત છે; જેમ કાગલ પર પાંચસો મણ અગ્નિ લખીને દોડે કે રૂના ચોરડામાં નાંખવાથી કશું પણ બળશે નહિ અને સાચો દેવતા એક તનખો ફેંકવાથી બધું સ્વાહા કરી નાંખશે. જેમ સાચી ખડખડામી ઔષધી બુદ્ધિ વર્ધક હોય છે પણ ખોટી અખામી કંઈ ફાયદો નહિ કરે; સાચી અકલબેર બહુ લાલ દાયક છે પણ નકલબેર નિઃફલ છે; ખોટી ઇંદ્રજલ વડે કશું વળનાર નથી પણ સત્યજ ઇંદ્ર મહારાજ બહુ કરી શકે છે એમ સત્ય વાત સર્વત્ર વિજ્ય મેળવી શકે છે. સત્ય સૃષ્ટિમાં વિચરનાર મહા પુરૂષો હેમાચાર્ય, હરિભદ્ર, આનંદધન પ્રમુખ અનેક મહાત્માઓ પ્રખર પ્રતાપ વડે સર્વ માન્ય થયા. ચાલુ દુનિયામાં સામાજિક, નૈતિક, વ્યવહારિક, ધાર્મિક, પ્રબોધીય, સલાઓ, સમાજો, મં-

સત્ય વિષે વિવેચન.

૧૯

હજો વિગેરે સઘળામાં સત્યની જગરી જરૂર છે જે જરૂર આગળ જતાં મહા લાલ આપશે. સત્યદેવ આ જગતમાં સર્વોપરિ સત્તા ચલાવે છે. ભક્તોમાં ભક્તિરૂપે, જ્ઞાનીઓમાં જ્ઞાન રૂપે, ધ્યાનીઓમાં ધ્યાનરૂપે, કવિઓમાં કાવ્ય રૂપે, અને બાળકોમાં ખ્યાર રૂપે, અભિ-સરણુ પામે છે. સત્ય સ્વભાવથીજ સરલ હોય છે. એક સત્ય વાતને ઉત્થાપીને અસત્ય ઠરાવા મહાશે તો તમારા ,મનને બહુ કપડું લાગશે. તેમ એક અસત્યને સત્યમાં સ્થાપશે તો બીજા અનેક સત્ય બાબતો ઉત્થાપન થઈ જશે. દાખલા તરીકે કોર્ટોમાં ચાલતા કેશની તકરારોમાં બુબાનીની ધમા ચકડી બસ થશે. થરમામીટરની પરે સત્ય સરદી ગરમી બતાવનાર છે, હોકાયંત્રવત્ નિયમિત સ્થળે ઠરનાર છે. પાણીમાં તુંબડાઓ માફક ઉપર તરી આવનાર છે. સત્યનું મહાત્મ્ય આજે પણ સફલ છે. આ કૂડા કલિયુગમાં કોઈપણ માણસ સમજણો થયો ત્યાંથીજ સાચું બોલવાની ટેવ પાડે, અસત્ય સર્વથા નજ વઢે, એવા સત્યાગ્રહી મહા પુરૂષને લાલ ખોટ, સોંઘું મોંઘું, દુકાળ સુકાલ, ભૂકંપ, ખગોળ ભૂગોળનાં વરતારા, ભવિષ્ય જ્ઞાન ચથાર્થ સમજવામાં આવે છે, અને એ વચન સિદ્ધિ પણ મેળવે છે. પુન્યબળ, જ્ઞાનબળ, ધર્મબળ, યોગબળ, સમાધિબળ, અધ્યાત્મબળ, મનોબળ, વાગ્બળ, કાયબળ, બુદ્ધિબળ, વિચારબળ એવા ઘણા બળમાં ખરો જીવન ચંત્ર સત્ય કહેવાય છે. મોક્ષ પ્રાપ્તિનાં અનેક સાધનોમાં આ એક મોખરે બેસનાર છે. આવા સત્યના સેવનથી નરમાંથી નારાયણ બને છે, પુરૂષમાંથી પુરૂષોત્તમ થાય છે, જન એ જિન થાય છે, જીવમાંથી શિવ થાય છે, અને આત્મા પરમાત્મા બને છે. આવા સત્યને માટે સત્યાવતારી મહાત્મા આનંદ-ધનજી મેઘનાદ કરી દુનિયાને સત્યની સાબીતી કરી આપે છે.

૫૬, રાગ સારંગ અથવા આશાવરી.

અબ હમ અમર ભએ ન મરેંગે, અબ

યા કારન મિથ્યાત (અસત્ય) દીયો તજ,

કયું કર દેહુ ધરેંગે.

અબ હમ

૧.

રાગ દોષ જગબંધ કરત છે, ઇનકો નાશ કરેંગે;

૨૦

આત્માનંદ પ્રકાશ.

મર્યો અનંત કાલ તે પ્રાની, સો હમ કાલ હરેંગે. અળ હમ૦૨.
 દેહ વિનાશી, હું અવિનાશી, અપની ગતિ પકરેંગે;
 નાશી જાશી હમ ધિરવાસી, ચોખે વહે નિખરેંગે. અળ હમ૦ ૩.
 મર્યો અનંત વાર બિન સમજ્યો, અળ સુખ દુઃખ વિસરેંગે;
 આનંદધન નિપટ નિકટ અક્ષર દો, નહિ સમરે સો મરેંગે. અળ. ૪.

લી: મુનિ રત્નવિજય.

સ્થળ ભુજ.

“ અંથાવલોકન પર ટીકા. ”

પ્રિય વાંચકો:-

હમણાંજ આપણાં “ જૈન ” પત્રમાં, માસિકો, લેખ અને લેખકો ” એ નામના વિષય પરત્વે એવું લખાણ લખવામાં આવ્યું છે કે,—આજ કાલ માસિકો નવો ધંધો લઈ ખેડા છે. માસિકને પૂરતું લખાણ મળે નહીં—(માટે) + + + + જોવામાં આવે છે તેમ પરસ્પર વાદ વિવાદ, વિના કારણે ખંડન મંડન, ઇર્ષ્યાને લઈને વક્રોક્તિ + + ટીકા, વાક્ય પ્રહાર, મુસાફરીના હેવાલો + + આપસ આપસની લડાઈ + + આત્મલાઘા વિગેરે જહુજ જોવામાં આવે છે.

આ લખાણ વ્યાજબી છે કે ગેરવ્યાજબી છે તે તપાસવું આપણા માસિક અને અઠવાડિક પત્રોના સુર વાંચનારાઓની મુનસફી પર સોંપીએ છીએ.

પણ એટલામાં અમારે આ જૈન પત્રમાં આવેલા લેખના લેખકની નાપસંદગી વહેરી લેવાનો વખત આવ્યો છે. (એને માટે અમે તો પ્રથમથીજ અમારી ભૂલ કળુલ કરી ક્ષમા ચાહીએ છીએ.) કારણ કે, અમારેજ આ વખતે એ લેખકે નિરૂપયોગી

અન્યાવલોકન.

૨૧

કહેલા (જ્ઞાતિ કે સમૂહમાં કલેશનાં બીજ રોપાવનારા) એક વિષય પરત્વે કંઈ લખવાની ફરજ પડી છે. —અમને ફરજ પાડવામાં આવી છે.

વાત આમ છે કે, પાલીતાણુના વિદ્યાપ્રસારક વર્ગ તરફથી થોડા વખત પહેલાં શ્રી માનવિજયજી ઉપાધ્યાયનો રચેલો ધર્મ સંગ્રહ નામના ગ્રંથનો પ્રથમ ભાગ મૂળ અને ભાષાંતર સહિત છપાવીને બહાર પાડવામાં આવ્યો છે. એ પુસ્તકની એકેક નકલ પ્રસિદ્ધ કર્તા તરફથી (ભાષા અને ભાષાંતરના) અવલોકનાર્યે^૧ બીજાઓની સાથે મુંબઈ સમાચાર, બુદ્ધિ પ્રકાશ, જૈન, જૈન હેરલ્ડ, તરંગ, શ્રાવક, જૈન ધર્મપ્રકાશ, અને આ આત્માનંદ પ્રકાશ આદિ દૈનિક, અડવાડિક અને માસિક પત્રોને ભેટ મોકલાવવામાં આવી હતી. મુનિવર્ગમાં મુનિ મોહનવિજયજી અને મુનિ બુદ્ધિસાગર વિગેરેને મોકલાવવામાં આવી હતી. આમ એમના

૧ ભાષાંતર છે એટલે એમાં અવલોકવાનાં “ ભાષા કેવી છે ” અને મૂળ સમજતા હોતો “ ભાષાંતર કેવું થયું છે ” એ બેજ વાનાં છે. આમાં મૂળ સાથે છે એટલે મૂળ જાણનાર, ખરેખરી નવરાશ જે બહુ થોડાઓને જ હોય છે તે લે તો તે ભાષાંતરની શુદ્ધતા, વા અશુદ્ધતા જાણીને અભિપ્રાય આપે. પણ એમાં એ જેમના જેમના ઉપર આ ગ્રંથ અભિપ્રાયાર્થે મોકલાવવામાં આવ્યો છે એ બધાઓ મૂળ સમજનારા જ છે એમ સમજીને પ્રસિદ્ધ કર્તા તરફથી મોકલવામાં આવ્યો નહીં હોય. કારણકે અમે નથી ધારતા કે જેમનાપર એ ગ્રંથ અભિપ્રાયાર્થે મોકલાવવામાં આવ્યો છે તેઓ બધા સંસ્કૃત અને માગધીના વિદ્વાન હોય. માટે આ ભાષાંતરના “ અવલોકનાર્યે ” તું છેવટ ત્યાંસુધી આવ્યું કે “ ભાષા કેવી છે ” એજ અવલોકવાનું છે. જોકે ખરેખરી રીતે તો જે પુસ્તકો આદિ અવલોકનાર્યે ભેટ મોકલાવવામાં આવે છે તે તેમનો સ્વતંત્ર યોગ્યો ફુલ જેવો અભિપ્રાય સાંભળવા નહીં પણ આપણા ‘ જૈન ધર્મ પ્રકાશ ’ ના આધપતિ કહે છે કે “ બુકોની પહોંચ આપવાનો સામાન્ય રિવાજજ એવો પડ્યો છે કે કોઈ પણ બુક ભેટ આવે તો તેની પહોંચ આપવાની સાથે બે શબ્દો વિવેકના લખવામાં આવે છે ” તે પ્રમાણે બે વિવેકના શબ્દો લખાવા માટે અને એ રીતે જૂઠા જૂઠા પત્રો આદિ વાંચનારાઓ ઝાઝા જણ એ અભિપ્રાય વાંચે અને બુક ખરીદ કરે એટલા માટે ભેટ મોકલવામાં આવે છે.

એમનાં તરફથી આવેલા અભિપ્રાયો પ્રકટ થએલા જોવાથી સમજાય છે. પ્રત્યેક વ્યક્તિએ એ અથ પરત્વે પોતાને આવડ્યો અને ગમ્યો તેવો અભિપ્રાય પોતાની સમજણ પ્રમાણે આપ્યો છે; કારણ કે, સ્વાભાવિકજ છે કે પોતાના અભિપ્રાય વિષે અન્ય શું કહે શો, અન્યને એ રૂચિકર થશે કે નહીં એ જોવાતું નથી. એ જોવાય તો પછી એનું નામ પોતાનો સ્વાધીન અભિપ્રાયજ ન કહેવાય. એનું નામ તો “ મીયાંની ચાંદે ચાંદ ” એમજ કહેવાય. (આ ઉપર જણાવેલા પત્રોમાંના એક પત્રે) (‘ જૈનહેરદ્ડ ’ પત્રે) હુમણાંજ “ ચાંદે ચાંદ ” બહાર પાડી છે તે અમારા વાંચનારાઓને વાંચી જવાની ભલામણ કરીએ છીએ).

એ અથ વિષે અભિપ્રાયો નીચે પ્રમાણે પ્રકટ થએલ જોવામાં આવે છે.

અથના કર્તા, અથનું શ્લોક પ્રમાણ, અથ કર્તાએ વર્ણવેલા લિન્ન લિન્ન અધિકારો, ઇત્યાદિ, પ્રસ્તાવના કે અનુક્રમણિકા ઉપર દૃષ્ટિપાત થયાથી જણાઈ જાય એવા વિષયો ગણાવી, અને સામાન્ય બુદ્ધિવાળા પણ હાજ કહે એવા (ઉપયોગી) વિષયોનું ઉપયોગીપણું બતાવી, ક્યાંક ક્યાંક એજ અન્યની પ્રસ્તાવના માંહેલીજ બે ચાર લીંટી પોતાના અભિપ્રાય તરીકે ટાંકી, અવલોકન કરનારાઓ પોતાનો અભિપ્રાય બતાવે છે કે:—

મુંબઈ સમાચાર,—લાષાન્તરની પદ્ધતિ કેવળ અક્ષરશઃ નહીં લેતાં વાક્યના સંબંધને આધારે લેવામાં આવી છે, કારણ કે, લાષાન્તરનો હેતુ શુજરાતીમાં મૂળ વાત સમજાવવાનો સંભવામાં આવ્યો છે. (આ વાક્યો પોતાના અભિપ્રાય તરીકે મૂક્યાં જણાવે છે પણ એ એ અન્યની પ્રસ્તાવનામાંથી અક્ષરશઃ ઉતારો છે.)

બુદ્ધિપ્રકાશ:—લાષાન્તર સહેલું સમજી શકાય તેવું છે.

સુનિ મોહનવિજયજી:—લાષાન્તર ઘણુંજ સરસ, શુદ્ધ અને સરલ રીતે કરવામાં આવ્યું છે.

મુનિ બુદ્ધિસાગર:—ભાષાન્તર જેવી ઢબથી તથા સુધારાથી કરવું જોઈએ તે પ્રમાણે થયું છે.

શ્રાવક:—ઘણીજ સરલ ભાષામાં ભાષાન્તર કરી સર્વને ઉપયોગી થવા પ્રકટ કરેલ છે.

તરંગ:—ઘણાજ પરિશ્રમથી શુદ્ધ અને સરળ ભાષામાં ભાષાન્તર કરી છપાવેલ છે.

જૈનહેરદ્દ:—અસ્તાવના ઉત્તમ છે. પુસ્તક દરેક રીતે ઉત્તેજનને પાત્ર છે.

આત્માનંદ પ્રકાશનો એટલે કે અમારો પોતાનો અભિપ્રાય:—

ભાષાન્તરની ભાષા શુદ્ધ અને સરલ છે. ભાષાન્તર કેવળ અક્ષરશઃ નકરી મૂળના ભાવાર્થને હાનિ થવા દીધી નથી. (પ્રસ્તાવનાનાજ એક વાક્યપરથી આ અમારું બીજું વાક્ય ઉદ્દભવ્યું છે.)

આ પ્રમાણે જુદા જુદા પત્રકારોએ પોત પોતાના અભિપ્રાય બતાવી છેવટમાં પ્રસિદ્ધકર્તા વિદ્યા પ્રસારકવર્ગને એમના પ્રયાસને માટે ધન્યવાદ આપી, છપાવવાના ખર્ચ સાડું દ્રવ્યની સહાય આપનાર શ્રેષ્ઠ વસનજી ત્રીકમજી આદિ શ્રીમાન્ ઉદાર જૈન ગૃહસ્થોની પ્રશંસા કરી છે.

પણ આ સઘળું આપણા ‘જૈનધર્મ પ્રકાશ’ ના અધિપતિ સાહેબને ગોઠતું થયું નથી. આ સઘળા પત્રકારોએ આપેલી પહોંચ તેમને ગમી નથી. એઓ સાહેબ તો એમ કહેવા નીકળ્યા છે કે તમોએ બધાએ એ ગ્રંથનાં વખાણ કર્યાં છે તે કરવાં નહીં! કારણ કે તમોરાં વખાણ ગેરવ્યાજબી છે, તેથી માણસો ભૂલાવો ખાઈ જશે.

એઓ સાહેબ પોતાના ગયા વૈશાખ માસના અંકમાં સદરહુ ગ્રંથનું અવલોકન કરતાં, (મૂળ) કર્તા પુરૂષના અનહદ પ્રયાસની, અર્પૂર્વ-પરમહિતકારી-પ્રસિદ્ધ કરવા લાયક-ગ્રંથની, દ્રવ્ય સહાય આપનાર ઉદાર દીલના ગૃહસ્થ વસનજી ત્રીકમજીની, પુસ્ત-

કના પ્રમાણમાં અદ્ય મૂલ્યની, પુસ્તકના સુંદર બાઈન્ડીંગની અને છેવટે ઘણા ઉપયોગી ગ્રંથો હાથમાં લઈ બહુ શ્રેષ્ઠ કામ ઉપાડનાર એ ગ્રંથના પ્રસિદ્ધ કરતા વિદ્યા પ્રસારક વર્ગની, નિન્દા (હા, નિન્દા, કારણકે બીજાઓએ એમના જેવું લખ્યું છે તે તેઓ સાહેબ તે ગ્રંથના (એમને અણુગમતાં) “વખાણુ” કહે છે અને એમણે પોતે જે એ અર્થનું લખ્યું છે એ ‘વખાણુ’ નહીં ત્યારે નિન્દાજનકે !!!) કરી કહે છે કે

“આ (ધર્મ સંગ્રહ) ગ્રંથની પહોંચ બીજા માસિક વગેરેમાં પણ અપાયલી દૃષ્ટિમાં આવેલ છે પરંતુ તેમણે ગ્રંથની શોભા માત્રજ જોયેલ જણાય છે. એવી પહોંચ આપનારાઓ પ્રત્યે અમારી વિનંતિ છે કે કોઈપણ ગ્રંથનાં વખાણુ કરો તો તપાસ કરીને પછી કરો કે જેથી કોઈ માણસ ભૂલાવો ન ખાય.”

પ્રિય વાંચનાર, અહિં સુધીતો અમારા આ લેખની પ્રસ્તાવના પૂરી થઈ. અમારો આ લેખ શાથી જન્મ પામ્યો એ હવે ત્હારી સમજમાં આવ્યું હશે—

પહોંચ આપનારાઓમાંના બીજા પહોંચ આપનારાઓને પડતા મુકી ખાસ અમનેજ (કારણકે અમે એમના ઇષ્ટ મિત્ર અને તે પણ પાસેનાજ !) એ તંત્રી સાહેબ ઉપાડે છે કે બસ, તમે એ ગ્રંથનાં વખાણુ કેમ કર્યાં ?

આનો ઉત્તર અમે એ મહેરબાન જૈન ધર્મ પ્રકાશના તંત્રી સાહેબને આપીએ છીએ કે:-

તમે ‘વખાણુ’ ‘વખાણુ’ કહો છો તે ‘વખાણુ’ અમારે શેનાં સમજવાં? તમે ગ્રંથની શ્રેષ્ઠતા આદિના ‘વખાણુ’ કહેતા હો તો તે વખાણુ કરેલાં હોય તે વ્યાજબી છે. જે બીજા પત્રકારોએ અને આપ સાહેબે સુદ્ધાં કરેલું છે. પણ આપ સાહેબનો અનંત:કરણનો પુછવાનો ભેદ એ જણાય છે કે “તમે ભાષાન્તરનાં વખાણુ કેમ કર્યાં? (કારણ કે એ દોષવાળું છે).” તો આના જવાબમાં અમારે કહેવાનું એ છે કે ‘અમે ભાષાન્તરનાં

અંધાવલોકન.

૨૫

વખાણુ કર્યોજ નથી, મેહેરખાની કરીને બતાવશે કે અમારા અંધાવલોકનમાં કયે પાને અને કઈ પંક્તિમાં એ લાખાન્તરનાં વખાણુ કરી નાખ્યાં છે જે આપ સાહેબને અરૂચતાં થયાં છે ? એ પુસ્તકના અભિપ્રાયમાં અમે અમારો મત દર્શાવતાં કંઈપણુ કહ્યું હોય તો જે અમે ઉપર કહી ગયા છીએ તેજ છે—(કે લાખાન્તરની લાખા શુદ્ધ અને સરલ છે.) આપ સાહેબ કદાચ એ લખાણુ “લાખાન્તર શુદ્ધ x x છે એમ વાંચતા હશે, અથવા ‘લાખાન્તર’ અને ‘લાખા’ ને એકજ સમજતા હશે.” જે પહેલું વાંચતા હો તો દષ્ટિ સુધારવી જરૂરની છે. અને બીજું સમજતા હો તો શુદ્ધગમની આવશ્યકતા છે.

માટે અમે જૈ. ધ. પ્ર. ના મે. તંત્રી સાહેબને જણાવવાની રજા લઈએ છઈએ કે “આપ સાહેબ, બીજાઓતો શું (ખરી વાત છે, આપ સાહેબને બીજા દૈનિક, અઠવાડિક, કે માસિકોની સાથે રોજનો ને નિકટનો નાતો નથી; અમે ઇષ્ટ (?) મિત્ર, ને, તે પણ નિકટના માટે બીજાઓને પડતા મૂકીને) પણ x x x એ આત્માનંદ પ્રકાશમાં એ અંધની પહોંચ આપવામાં આવી છે અને તેનાં (ખોટાં) વખાણુ કરવામાં આવ્યાં છે—આમ કહીને અમારી પર જે ટીકા કરો છો, અને આપની એ ટીકા જાણે સર્વોચ્ચ શુદ્ધ અને ન્યાય યુક્ત ચિત્તથી કરેલી હોય એમ વળી કહો છો કે ‘હા અમે એ અમારા ટીકાવાળા લખાણુને વળગી રહીએ છીએ,’ તે આપ સાહેબની ટીકા તથા ટીકાવાળું લખાણુ તદ્દન ગેરવ્યાજબી છે.

છેવટે એઓ સાહેબ અમારું ‘પહોંચનું’ લખાણુ ફલાણાએ લખ્યું છે કરી દીલગીરી જાહેર કરે છે તો તે દીલગીરી એમને શાને માટે થાય છે ? લખાણુને માટે, કે લેખકને માટે ? લખાણુને માટે દીલગીરી શાની ? કારણકે એ તદ્દન વ્યાજબીજ છે. અને લેખકને માટે પણ શાની ? કારણ કે લેખક ગમે તે હો; એઓ સાહેબ જેવા “બાહોશ અને વિદ્વાન” ત્રીવ્યુ લેનારે તો, લેખક ગમે તે હો તેની

૨૬

આત્માનંદ પ્રકાશનો વધારો.

દરકાર કરવાનીજ નથી; એ લેખકનો લેખજ “બારીકીથી” અને “ઉડા” ઉતરીને જોવાનો છે કે તે વ્યાજબી છે કે ગેરવ્યાજબી.

(અમારે જે બોલ આ સંબંધના પક્ષકારોને સૂચનાના કહેવાના છે તે એ કે મે. જૈ. ધ. પ્ર. ના અધિપતિ સાહેબના કહેવા પ્રમાણે ભાષાન્તર અશુદ્ધ થયું હોય તો એ ભાષાન્તર કર્ત્તાએ ચાનક લેવાની છે; અને ભાષાન્તર કરવાના ભાવ માટે કંઈ જોછા વત્તાની ખેંચતાણુ રહેતી હોય તો ભાષાન્તર કરાવનારાઓએ ઉદારતાથી એ કામ લેવું જોઈએ છીએ. અમે ઇચ્છીએ કે આ અમારી સૂચના એકે પક્ષને બીજી બાજતોની પેઠે અરુચિ કર નહિ થઈ પડે).

વૃત્તાંત સંગ્રહ.

કચ્છ-મહોદય.

કચ્છ ભૂમિમાં પાછી ધાર્મિક ઉન્નતિના નવા સમાચાર જાણવામાં આવ્યા છે. શ્રીવિજયાનંદસૂરિના પ્રશિષ્ય મુનિરાજ શ્રી હંસવિજયજી મહારાજના ઉપદેશરૂપ સૂર્યે એક બીજો નવો પ્રકાશ આપ્યો છે. કચ્છની મોટી ખાખરમાં, ગુરૂ ભક્તિનાં ગીત ગવાય છે. ખાખરનું સ્થળ ચાતુર્માસ્યનું માનસ સરોવર બન્યું છે. મુનિવર રાજહંસ થી અને પન્થાસ શ્રી સંપત્ત વિજયજીની સંપત્તિથી તે માનસ સરોવરની શોભા ખરેખર જામી છે. કલહંસની જેમ મુનિહંસની મધુર વાણીએ કચ્છ પ્રજાનાં હૃદય ખેંચ્યાં છે. મુનિરાજના ચાતુર્માસ્યથી સર્વ જૈન પ્રજા ધર્મકરણી કરવામાં તત્પર થઈ છે. ગુરૂશ્રીના ઉપાશ્રય આગળ અખંડ નોખત બેઠી છે. ઘણાં ધાર્મિક સુધારા થતા જાય છે. જૈનાભાસોના શાસ્ત્ર વિરૂદ્ધ કૃત્યો તરફ શુદ્ધ જૈનો તિરસ્કાર બતાવવા જાય છે. તે સ્થળે દેવદ્રવ્યના વ્યયથી કરેલી કેટલીએક વસ્તુઓ ગુરૂસ્થાન-ઉપાશ્રયમાં વપરાતી

કચ્છ મહોદય.

૨૭

હતી, તે શાસ્ત્ર વિદ્વ પ્રવર્તનને મુનિરાજ શ્રી હંસવિજયજીએ સુધાર્યું છે. મુનિરાજશ્રીના ઉપદેશથી શેઠ દેવરાજ નાગસીના પુત્રોએ તે સુધારો કર્યો છે. દેવદ્રવ્યનો વ્યાજ સાથે બદલો આપી, તે ચીજો ગુરૂસ્થાનને સોંપવામાં આવી છે. તુંબડી નામના ગામના જૈનવર્ગમાં કુસંપે ચિરકાળથી પ્રવેશ કર્યો હતો તે કુસંપ રૂપ કાઠવને હંસવાણીની તેજસ્વી પ્રભાએ શોષી લીધો છે. તેથી ત્યાંના ઉપાશ્રયમાં ખર્ચાએલી દેવદ્રવ્યની મોટી રકમ શેઠ અમરસી રામસીએ તથા શેઠ નેણસીલાઈ દેવરાજે મોટી ઉદારતાથી આપી છે. કેશર વિગેરે ખાતામાં પણ બીજું નિર્દોષ દ્રવ્ય ઉત્પન્ન થયું છે. તે શિવાય બીજા ઘણાં સુધારાઓ તુંબડી ગામમાં થયા છે. મહામુનિરાજહંસની વાણી રૂપ વારિ પ્રવાહના પ્રભાવમાં તુંબડી સારીરીતે તરતી થએલી જોવામાં આવે છે. કચ્છ—મુદ્રામાં પણ હંસ વાણીની મુદ્રા સારી રીતે પડી છે. જૈન પાઠશાળા અને જૈન પુસ્તકાલયની સ્થાપના ત્યાં સારા પાયા ઉપર કરવામાં આવી છે. પુસ્તકાલયની સાથે મહા મુનિશ્રી હંસવિજયજી મહારાજનું પવિત્ર નામ જોડવામાં આવ્યું છે. મુનિરાજની નામમુદ્રાથી મુદ્રાંકિત થયેલી પાઠશાળા તથા પુસ્તકાલયથી મુદ્રાનું નામ ખરેખર કૃતાર્થ થયેલું છે.

કચ્છ—અંજરમાં જ્ઞાનાંતરાય.

વર્તમાનકાલે કચ્છ ભુમિમાં ધર્મના ઉદ્યોતની વાત સાંભળી સર્વને આનંદ થાય છે, ત્યારે બીજી તરફ એક ઉલટી જ વાત સાંભળવામાં આવી છે. અંજરના ઉત્તમ ક્ષેત્રમાં મહામુની શ્રી હંસવિજયજી મહારાજના ઉપદેશથી ભારતવર્ષના પ્રખ્યાત ઉપકારી ગુરૂ શ્રી આત્મારામજી મુનીશ્વરના નામથી એક આત્માનંદ પુસ્તકાલયની સ્થાપના કરવામાં આવી હતી. એ સ્વર્ગવાસી મહાત્માના નામનું દમરણ એ ક્ષેત્રમાં મોટા સમાર-

૨૯

આત્માનંદ પ્રકાશનો વધારો

ભથી રાખવામાં આવ્યું હતું. તે સતત વિદ્યમાન રહેવાને માટે કેટલા એક ઉત્સાહી ગૃહસ્થો તેના અંગભૂત થયા હતા. પુસ્તકાલયના નિર્વાહને માટે એક સારી રકમ ઉત્તર પશ્ચિમ થઈ હતી હાલમાં તે કાર્યને ઉત્સાહ આપનાર શેઠ કચરા બદલે ગુજરી જતાં તે પુસ્તકાલય બંધ કરવામાં આવ્યું છે. બીજાઓ પ્રમાણની પરાધીનતામાં મગ્ન થઈ તે તરફ ઉપેક્ષા કરી બેસી રહ્યા છે. આ બખર બાણી અમને દીલગીરી થાય છે કે, જે સમારંભ અંતર ક્ષેત્રમાં કરવામાં આવ્યો છે, તે બંધ કરવો યોગ્ય નથી. આથી જ્ઞાનમાં મહાન અંતરાય ઉત્પન્ન થાય છે. જે સ્વર્ગવાસી મહાશયનું નામ તમે પુસ્તકાલયની સાથે જોડ્યું છે, તે કોણ છે તે વિચારવાનું છે. ભારતવર્ષના ઉપકારી તે સ્વર્ગવાસી ગુરૂના નામને હુમ્મ કરવાનું આ અકાર્ય અંતરના પવિત્ર ક્ષેત્રમાં બને તે ત્યાંના સંઘના આગેવાનોને શોભાવનારું નથી. જ્યાં સુધી એ પુસ્તકાલયમાંથી પ્રસાર થતો જ્ઞાનનો પ્રવાહ પાછો ચાલશે નહીં, ત્યાં સુધી અંતરના સંઘની સમજણ ભૂલ ભરેલી કહેવાશે. તેથી અંતરના અગ્રેસરો પોતાના ધાર્મિક જીવનને સફળ કરવા તે પુસ્તકાલયને પાછું જીવન આપી બચત કરશે, એવી અમારી પ્રાર્થના છે.